

בראות לקויה, וכואב לי הלב לראות את התנהגותם הפרועה של נהגי הקצינים. ניסים טואיטן, צה"ל

זולטן זיין אימענטש

אינני מבקר-סיפורות וגם לא מבקר מבקרי-סיפורותיים. ברצוני רק להתייחס לכתבה על הביוגרפיה של משה סורוקה ז"ל (העולם הזה 1991) — יושבראש מרכז קופת-הולים שנמטר. איני מבין לשם מה צריכים להשתמש בבלעם כדי להבדיל ביגרפיה. אם רוצים להיווכח בדבר אמיתות פועלו של המנוח, אפשר פשוט לקחת את פרוסי פקט המיפעלים של קופת-הולים, וברור שמרבית המיפעלים הנ"ל ניבנו על-ידי המנוח.

הייתי מייעץ לעיין בחוברת דקה שנכתבה על-ידי משה סורוקה ז"ל, לרגל 50 שנה לעלייתו ארצה ושם כתוב כשמישה הצעיר, נסרד מאביו, אמר לו האב: "בני, לאן שרק תבוא, תדע להיות בן-אדם (וולטס זיין אימענטש)". באידיש. וזה מתייחס גם לכתבי העיתון.

אברהם שמואלי, רמת-גן

2 תשלומים = 1 פירסומת

בטלוויזיה מופיע תשדיר-פירסומת של דוגמנית פזרת-שיער, חבוקה בורגווער דוגמן. דומני שזאת רונית רוונשטיין. מטרת הפירסומת היא להוכיח לצופים שהגיע מועד התשלום השני של הטלוויזיה. אני חושבת שבדומים קשים אלה, שבהם המיסים מרקיעים שחקים, וגם התשלום עבור אגרת-הטלוויזיה הוא מאמץ ומעמסה, צורמת מאד הפירסומת הזאת. שעלתה בוודאי למשלמי האגרות אלפי לירות.

כמה כסף, למשל, קיבלה הדוגמנית עבור השתתפותה? וכמה קיבלה הדוגמן? כמה עלו צילומי הפירסומת האידיוטית הזאת? ומי בכלל צריך את זה? באינו חוצפה קוראים לנו שלם עבורה? נראה שהאחראים בטלוויזיה ירדו לדרגת אספות חדשה. הרי אפשר פשוט להקריא זאת, או לפרסם מישפט אחד בכתב.

דבורה רונישטיין, חולון

קבירה בשאר-רוח

הרי תמונת מצבה שנתגלגלה לידי, והשבתי שתמצאו בה עניין — חזותי לפחות.

מה יש לדבר, פעם היו קוברים פה אנשים עם קצת שאר-רוח. המצבה מדברת, כמוכו, בעד עצמה.

יוני אפרת, ירושלים

● המצבה בעלת שאר-הרוח — ראה גלופה.

לרחות את הפרויקט

ברצוני להביא לידיעתכם, שבאילת עומ" דים לבנות בריכת-שחייה בבית-החיל, על-ידי מישרד-הביטחון. היקף העבודה הנ"ל

טראגדיה של שני עמים

קראתי לפני חודשים מיספר ספר מרתק בשם או ירושלים, פרייעטס של שני כתבים בעלי מוניטין בינלאומי, סאנה סאן ועמוס אילון. זהו חומר מרתק ואובייקטיבי על טראגדיה של שני עמים. האחד לאומני-

אברהם קופל
מתונים וקיצוניים

ערבי והשני ציוני-עברי. הדימיון: בשני המחזות יש מתונים וקיצוניים. זו הפעם הראשונה, מאז הצהרת-בלפור ומלחמת-השיחור, שלמתונים יש סיכויים כלשהם. לכן, הרמזים השקופים במאמר "אנטישמיות" (העולם הזה 1991) אינם מרסיפים לטיהור האווירה ולהרגעת הרוחות. ובכלל לאחות-עמים. הקיצוניים שבין ה"ערבים גם הם אינם טלית שכולה תכלת. **אברהם קופל, אנטוורפן**

בעד נועריה-שודיים

בכתבה על נהגי-הקצינים, קלעתם בול למטרה. זהו נושא החייב לקומם כל אזרח שאינו מוכן להשלים עם ביזבוז ואי-סדרים כזה"ל.

דניאל סופר, תל-אביב

בכתבה "בנוין נשפך כמים" (העולם הזה 1992) טען מר זאב יפת, בין השאר, כי נהגי-הקצינים הם "בעלי האיות האנושית הירודה בין נהגי צה"ל. רבים הסתבכו עם החוק, ואחרים פוסעים בשוליו, וכו'. לא נותר לי אלא לשאול את העיתון, המתיימר "ללחום" לפעמים למען נוערי-השוליים וכנגד ההזנחה בקרב נוער זה: כיצד הוכללו בכתבה האמורה תיאורי גזענות מסוג זה?

האם היתה זו תרומה לשילוב נוערי-השוליים בחברה הישראלית? **דב ברנשטיין, ירושלים**

● הקורא ברנשטיין צודק. היסול הנתינה הפרועה של חיילי צה"ל,

הורים!

**נותרו ימים
ספורים
למבצע
עידוד
החסכון
לחינוך**

**הבטיחו לילדיכם
חינוך תיכון וגבוה
בתשלומים
חודשיים נוחים
באחת הקופות:**

"חסכון לתיכון" המשותפת לבנק הפועלים ומרכז השלטון המקומי - בכל שניפי בנק הפועלים בארץ.

"גחלת" תל-אביב, רח' מונטיפיורי 25, ובכל לשכות המודיעין העירוניות

"חסך" חיפה, רח' החלוץ 38

"חוגלית" רמת-גן, בנק קופת עס; רח' צומת לבני 4, רח' ירושלים 50.

**כדאי להרשם עד
21 בנובמבר
במסגרת המבצע.**

**חיסכון לחינוך-
החסכון שיש
להתחיל בו מיד**

המצבה כתצלום הקורא אפרת
בעיטת פרידה

הוא כ-3.5 מיליון לירות. למרות המטרה שלמענה תוקם הבריכה, נדמה לי שהביזבוז והזמן אינם הגיוניים, כל עוד מתבקש כל אחד "להדק את הי" חגורה". האם לא ניתן לדחות את הפרויקט?

אינה בעייה שלא ניתן לגבור עליה. אם המיטרה הצבאית תגלה יותר יוזמה ותערוך ביקורת קבועות במרכזי העיר, כל התופעה הוו תיעלם. אני עצמי חייל. משרת בעיר בגלל